

Sygn. akt V CSK 301/16

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z wniosku S. B.
przy uczestnictwie P. Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w W.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego
w B.
z dnia 25 lutego 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wniesioną przez wnioskodawcę od postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie z wniosku S.B. przy uczestnictwie P. Spółka z o.o. w W. o ustanowienie służebności przesyłu zważyć należy, co następuje:

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wnioskodawca przytoczył przesłankę wskazaną w art. 398⁹ § 1 punkt 1 k.p.c., a więc istnienie istotnego zagadnienia prawnego, którego wyjaśnienie ma decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu samego zagadnienia oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także, na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09 i z 12 marca 2010 r., II UK 400/09).

Skarżący wskazał kilka istotnych zagadnień prawnych - czy dopuszczalne jest ustanowienie służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu bez określenia nieruchomości władnącej, czy dopuszczalny jest zarzut zasiedzenia, który został podniesiony bez wskazania konkretnej treści zasiedzianej służebności, jaka jest treść służebności przesyłu zasiedzanej, gdy uczestnik podniósł tylko zarzut w stosunku do korzystania z przestrzeni powietrznej, czy służebność przesyłu jest szczególnym rodzajem służebności gruntowej, czy przed art. 305¹ k.c. dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa, oraz czy okres posiadania przez przedsiębiorstwo nieruchomości w zakresie odpowiadającym art. 305¹ k.c. podlega zaliczeniu do okresu posiadania niezbędnego do zasiedzenia.

Godzi się jedynie zauważyć, że w orzecznictwie za podmiot, na rzecz którego służebność mogła być nabyta przed 1 lutego 1989 r. uznawano Skarb Państwa, a od 1 lutego 1989 r. przedsiębiorcę przesyłowego, jeżeli wykazał, że Skarb Państwa przeniósł na jego rzecz posiadanie nieruchomości władnącej (uchwała SN z 22 października 2009 r., III CZP 70/09; wyrok SN z 9 grudnia 2009 r., IV CSK 291/09 oraz postanowienia SN z: 3 października 2011 r., sygn. akt V CSK 502/10; 13 czerwca 2013 r., IV CSK 672/12; 25 stycznia 2006 r., sygn. akt I CSK 11/05; 10 lipca 2008 r., III CSK 73/08; odmiennie w postanowieniu SN z 12 stycznia 2012 r., sygn. akt IV CSK 183/11). Zatem w orzecznictwie Sądu Najwyższego ukształtował się pogląd, zgodnie z którym możliwe jest nabycie przez zasiedzenie służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu, ustanawianej nie na rzecz każdorazowego właściciela nieruchomości władnącej, bo jej w ogóle nie należy identyfikować, ale bezpośrednio na rzecz Skarbu Państwa (do 1 lutego 1989 r.) albo przedsiębiorcy przesyłowego (od 1 lutego 1989 r.) (uchwały SN z: 7 października 2008 r., sygn. akt III CZP 89/08; 22 maja 2013 r., sygn. akt III CZP 18/13; 27 czerwca 2013 r., sygn. akt III CZP 31/13; wyrok SN z 12 grudnia 2008 r., sygn. akt II CSK 389/08; postanowienia SN z: 22 lipca 2010 r., sygn. akt I CSK 606/09; 14 listopada 2012 r., sygn. akt II CSK 120/12; 6 lutego 2013 r., sygn. akt V CSK 129/12; 14 czerwca 2013 r., sygn. akt V CSK 321/12). Zatem brak jest wskazania zagadnienia prawnego nowego jeszcze nie rozstrzygniętego w orzecznictwie.

W tej sytuacji uznać należy, że skarżący nie wykazał istnienia powołanych w skardze kasacyjnej przesłanek, uzasadniających przyjęcie jej do rozpoznania, stąd na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

jw